

ת"פ 5987/10/20 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד יוסף סהואני - סיים, אנטון סהואני, חנא סהואני, אלפרד סהואני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 5987-10-20 מדינת ישראל נ' סהואני ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד טל נעים

המאשימה

נגד

1. יוסף סהואני - סיים.
 2. אנטון סהואני
 3. חנא סהואני
 4. אלפרד סהואני
- באמצעות ב"כ עוה"ד שוקרי אבו טביך וחי
אוזן

הנאשמים

מזר-דין

בעניינו של נאשם 2

א. כתב-האישום המתוקן:

נאשם 2 הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן ובו עבירה של פציעה, כשהעברין מזוין לפי סעיפים 335 (א)(1) + 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 26.9.20 הגיעו שני אנשים - ח' ו'ז' - לבית ברמלה וישבו בחצר הבית.

בהמשך, הגיעו אל המקום הנאשמים יחד עם שני קטינים נוספים.

ז' ניגש אל שער הבית ופתח אותו. אז, היכה אותו נאשם 4 במכת אגרוף, תפס אותו בעורפו והפילו ארצה, תוך שח' רץ לעזרתו בניסיון למשוך את נאשם 4 לאחור, ושלושתם נפלו ארצה, כאשר ז' יושב על הרצפה, מעליו נאשם 4 ומעליו ח'.

אחד הקטינים קפץ על ח' תוך שהוא מושך אותו לאחור ובמקביל שלף נאשם 2 חפץ הנחזה להיות סכין ודקר את ח' בירך ימין בעוד אחד הקטינים עומד ובוטט באמצעות רגליו בז' שיושב על הרצפה.

כעבור מספר שניות הצליח הקטין למשוך את ח' לאחור ובכך הצליחו נאשם 4 וז' להשתחרר. נאשם 4 הסתובב וסטר בפניו של ח', תוך שהנאשם 3 תפס בחולצתו של ז' שישב על הרצפה ודחף אותו אחורנית לעבר הרצפה, וכל אותו הזמן הקטין המשיך להכות את ז' במכות אגרופ ונאשם 3 משך בחולצתו של ז' ולאין עד שהרימו מהרצפה.

במקביל נכנס נאשם 3, כשהוא אוחז בידו במוט והנאשם 1 לקח מידו את המוט ואחז בו.

בשלב זה סגרה בעלת הבית את השער והנאשמים והקטינים, למעט נאשם 4, נותרו בחוץ.

בהמשך, תפס ח' מטאטא והחל להכות באמצעותו את נאשם 4 בעוד ח' וז' מכים את נאשם 4, הנאשמים 2 - 3 והקטינים טיפסו מעל גדר הבית ונכנסו שוב למקום.

באותן נסיבות התפתח ריב אלים בין הצדדים במהלכו המשיך ח' להכות את נאשם 4 באמצעות מקל של מטאטא בעוד ז' שולף אולר והחל לדקור אמצעותו את נאשם 4.

הקטין נכנס פנימה, הרים כיסא פלסטיק והשליך לעברם, ובעקבותיו נכנסו נאשם 2 והקטין הנוסף כאשר שניהם אוחזים בידם בחפץ הנחזה להיות כסכין וכן נאשם 1 שאחז במוט בידו תוך שהוא מתקרב ומנופף בו.

עקב המעשים דלעיל נגרמו לח' פצעי דקירה שטחיים בירך ימין ובעכוז והוא נזקק לטיפול.

בשל כך, הורשע נאשם 2 בעבירה של פציעה ואילו ליתרת הנאשמים ייחס כתב האישום עבירה של סיוע לפצוע אותו.

ב. מתחם ענישה:

התכליות המוגנות אחר העבירה, שאותה ביצע הנאשם, הן השמירה על גופו, בריאותו, בטחונו וכבודו של אדם.

אזכיר פעם נוספת את המעשה הפיסי המיוחס לנאשם 2: נאשם 2 שלף חפץ הנחזה להיות סכין ודקר את ח' בירך ימין בעוד אחד הקטינים עומד ובוטט באמצעות רגליו בז' שיושב על הרצפה.

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לאירוע זה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים שאותם יש לאבחן לקולה או לחומרה, שכן קיימים מספר רב של פסקי-דין הדנים בעבירות אלימות שונות:

רע"פ 489/21 ישראל ביטאו נגד מדינת ישראל (26.1.21):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכך שפצע את המתלונן, לאחר שהמתלונן דחף אותו, הפילו ארצה, בתגובה אחז הנאשם בחפץ חד, התקדם לעבור ודקר אותו בבטנו פעמיים. כתוצאה מכך נגרמו לו שני פצעי דקירה בבטנו, אחד בעומק 5 ס"מ. הנאשם בעל 2 הרשעות קודמות. נמסר תסקיר הממליץ על ענישה שיקומית, אשר מסר כי הנאשם ערך שינוי בחייו. בבית משפט השלום נקבע מתחם שבין 8 - 20 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בבכרו את שיקולי השיקום. בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי הרף התחתון של המתחם ראוי להיות 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור של הנאשם נדחתה.

רע"פ 5128/07 דניאל רוזן נגד מדינת ישראל (10.7.07):

על רקע וויכוח בין הנאשם לבין המתלונן הגיע המתלונן אל בית הנאשם, וחבט בשער ביתו בצורה מאיימת. בתגובה, יצא הנאשם מביתו והכה את המתלונן בראשו באמצעות מוט ברזל, גרם לו לחבלות בפנים, אל המקום הגיעו שוטרים, הנאשם התנגד למעצרו, נדון ל - 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

רע"פ 2298/20 יצחק עזרא נגד מדינת ישראל (5.4.20):

הנאשם הורשע לאחר הליך שמיעת ראיות בכך שעל רקע וויכוח של כריתת עצים, הוא תקף את המתלונן, יליד 1954, הפילו ארצה, תקף אותו בבעיטות ובאגרופים, גרם לו לשברים בצלעות אשר חייבו טיפול רפואי, נעדר עבר פלילי, תסקיר לא הציג שיקום מלא, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 9543/16 אחמד מוחמר נגד מדינת ישראל (12.3.17):

לאחר שמיעת ראיות, הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי, בכך שבעקבות וויכוח, הוא תקף את שני המתלוננים, תחילה ניסה לתקוף את אחד מהם במכת אגרוף בפניו, את השני תקף באמצעות שפכטל בפניו, חנק אותו באמצעות חולצה. הכה את הראשון מכת אגרוף בפניו, איים על שניהם, נמסר תסקיר ללא אופק שיקומי, נדון ל - 24 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4747/17 אהרון צדיק נגד מדינת ישראל (21.6.17):

הנאשם תקף מאבטח של לשכת התעסוקה במכות אגרופ בפניו, כתב-האישום הוגש בשיהוי ניכר, נאשם נעדר עבר פלילי, **נדון לענישה צופה פני עתיד.**

רע"פ 8388/19 עומר שלאעטה נגד מדינת ישראל (18.12.19):

בין הנאשם, אשר נהג בפסילה, לבין נהג אחר התגלע וויכוח דרך, הוא ניגש אל רכבו של הנהג האחר, משך אותו החוצה מרכבו, הכה בראשו במכות אגרופ, דחף אותו, הפילו ארצה ובעט בו, **בעל עבר פלילי הכולל מאסר מותנה, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 7377/18 חולדוקוב נגד מדינת ישראל (15.11.18):

הנאשם עבד כמאבטח בפאב, ובמסגרת זו תקף יחד עם אחר שני מבלים שלא נענו לדרישתם, במכות ובעיטות, נגרמו להם לחבלות, ושברים, בעל עבר פלילי, תסקיר חיובי, נדון ל - **6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

רע"פ 1851/19 אלגרנאווי נגד מדינת ישראל (20.3.19):

הנאשם ובנו תקפו את המתלונן כשהם מצוידים במוט ברזל בראשו ובגבו וגרמו לו לשבר בכף ידו ולחבלות נוספות, העדר עבר פלילי, נדון ל - **9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

ע"פ 9147/17 אבו עביד נגד מדינת ישראל (20.9.18):

דקירה בלחי באמצעות חפץ חד, אשר הובילה לטיפול רפואי ולניתוח, הוצג הסדר טיעון שבמסגרתו המאשימה הגבילה את עצמה ל - 24 חודשי מאסר, עבר נקי, הסכם סולחה, צעיר, תסקיר חיובי, אשר הציג תמונה שיקומית, **בית-המשפט העליון הקל בעונש מ - 12 חודשי מאסר בפועל ל - 6 חודשי מאסר שניתנים לריצוי בעבודות שירות.**

רע"פ 6844/15 גלבוע נגד מדינת ישראל (16.7.15):

הנאשם, נהג מונית, אשר הורשע בתקיפת זקן, בכך שעל רקע תשלום עבור דמי הנסיעה, משך מכיסו של המתלונן טלפון סלולארי, דחף אות לאחור, הפילו ארצה וגרם לו לחבלות, **נדון ל - 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52628-12-20 **רמי שעבאן מדינת ישראל** (15.3.21):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירה של חבלה חמורה והיזק לרכב, בכך שתקף את המתלונן, יליד 1946 עם מוט ברזל, המתלונן הגן על עצמו, המוט פגע בידו אשר נשברה. נמסרה תסקיר שלא כלל המלצה שיקומית. הנאשם נעדר עבר פלילי. נדון ל - **12 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת המעשה:

הנאשם ביצע עבירת אלימות חמורה, שבמסגרתה דקר את ח' ברכו באמצעות חפץ הנחזה להיות סכין וזאת במסגרת ההתרחשות האלימה הכללית שמתוארת בעובדות.

אציין, כי האירועים המתוארים תועדו במצלמות האבטחה - צפיתי פעמיים בסרטון והתרשמתי מן ההתרחשות המדוברת שאין להקל בה ראש.

למרות שכתב-האישום אינו מתאר קשירת קשר מתוכננת בין הנאשמים, אלא התארגנות ספונטאנית, הרי שמעשה אלימות שכזה מחייב לנקוט בענישה המשיבה לנאשם כגמולו, מרתיעה אותו, מרתיעה את הרבים ומתיישבת עם פסיקת בתי-המשפט המעלה את רף הענישה ביחס לעבירות אלימות, וזאת במטרה להדביר את נגע האלימות ופתרון סכסוכים בדרך של אלימות.

(2). עבר פלילי:

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות (במ/1).

יחד עם זאת, עיון בעברו הפלילי אינו מלמד, כי עומד בפניי אדם בעל עבר פלילי עשיר בעבירות אלימות, כך שלא ניתן לומר כי דרך האלימות היא דרכו המובהקת. מתחום האלימות לחובתו שתי עבירות איומים, עבירה אחת של תקיפה סתם ועבירה של החזקת סכין כאשר כל יתרת העבירות הן עבירות רכוש.

הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, ועתה הוא מרצה מאסר/מעצר, במסגרת 9 חודשי מאסר בעבודות שירות שהופקעו.

לחובת הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים שהיה תלוי ועומד לחובתו בעת ביצוע המעשים, אשר לא הרתיעו

מלבצע את מעשה האלימות.

בנוסף, הנאשם ביצע את העבירה בעת שריצה עונש של עבודות שירות בתיק אחר באופן המלמד כי אין מוראו של הדין עליו עניין המחייב ענישה מחמירה.

(3). שיקולים מקלים:

למרות חומרת המעשים המתוארים בעובדות, בתיק זה הצטברו מספר שיקולים מקלים בעלי משקל ואלו הם:

ראשית, הנאשם הורשע בעקבות הודאתו וחסך זמן ציבורי ניכר ביותר (כתב-האישום נושא 25 עדים).

שנית, כמתואר בעובדות כתב-האישום **גם שני המתלוננים, הנפגעים, נקטו במעשים אלימים**. כך, למשל, מתארות העובדות כיצד **ח' תפס מטאטא והחל להכות באמצעותו את נאשם 4 ובעוד ח' וז' מכים את נאשם 4. וכן, שבאותן נסיבות התפתח ריב אלים בין הצדדים במהלכו המשיך ח' להכות את נאשם 4 באמצעות מקל של מטאטא בעוד ז' שולף אולר והחל לדקור אמצעותו את נאשם.**

במעמד הדיון והטיעון לעונש לא נמסר הסבר המניח את הדעת מדוע לא מוצה הדין עם ח' וז' ביחס לחלקם באירוע האלימות, ואיני מקבל את הטענה הכללית של המאשימה ("אי איתור המתלוננים...") - עמוד 21 שורה 12) - טענה שלא הוכחה בראיות, כי השניים זומנו לחקירה המשטרתית, וקשה לקבע שמחודש מספטמבר 2020 לא הצליחה משטרת ישראל למצות את הדין עם שניים אלו.

להמחשת חלקם של השניים אפנה לתמונה במ/4 שם ניתן לראות אותם חמושים בכלי תקיפה שונים.

מצב דברים זה, שבמסגרתו ממצות רשויות האכיפה את הדין רק עם צד אחד לאירוע האלים מחייב לשקול הקלה **משמעותית** בענישה כדי למנוע אפליה כללית וחוסר איזון של משקולות הצדק.

שלישית, המאשימה כרתה הסדר טיעון שבמסגרתו הורשע נאשם 1 בעבירה של סיוע לפציעה ובמסגרת ההסכמה נגזרו על נאשם 1 מאסר מותנה וקנס.

אכן, הגם שעונשו של המסייע מחצית מעונשו של המבצע העיקרי, אין להשוות את עונשו של נאשם 1 לעונשו של נאשם 2 באופן מתמטי, מה גם שחלקו העובדתי של נאשם 1 שונה בתכלית, ועדיין, אין להגיע למצב דברים שבו יהא עונשו של מבצע העבירה בלתי מדתי לחלוטין בהשוואה לזה של המסייע.

רביעית, במהלך הדיון נשמעו טיעונים שונים ביחס למצבו האישי של הנאשם, אב לילד בן 5, נטען למצב רפואי (לא הוצגו מסמכים), אך מנגד יש לזכור כי אין בפניי תסקיר מאת שירות המבחן.

(4). השאלה האם עונש המאסר המותנה בן 6 החודשים אשר הוטל על נאשם 2 הינו בר הפעלה במקרה זה:

נמסר, כי הנאשם ביצע את העבירה המתוארת בכתב-האישום, כאשר הוא מבצע עבודות שירות במסגרת תיק אחר.

נמסר כי לימים, התקבלה החלטה להפקיע את עונש המאסר בעבודות השירות והנאשם ריצה את יתרת התקופה כ - 178 ימים מאחורי סורג ובריוח.

בית-משפט השלום במסגרת גזר-הדין מתאריך 16.12.19 ניסח את עונש המאסר המותנה כדלקמן: "מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה אלימות או איומים". כזכור, במעמד זה גזר בית-משפט השלום על הנאשם 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות והעבירה נשוא כתב-האישום העומד בפניי נעברה בתאריך 26.9.20.

בכל הקשור לשאלה האם ניתן להורות על הפעלת עונש המאסר המותנה דעתי כדעת המאשימה. סעיף 52 (ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 קובע ברורות: **"תקופת התנאי תתחיל מיום מתן גזר הדין**, ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחרורו מן המאסר: אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור חופשה מיוחדת או **מכוח סימן ב1 לפרק ו** יראו אותה כתקופה מצטברת תקופת התנאי שקבע בית המשפט והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת".

סימן ב1 לפרק ו' שאליו מפנה סעיף 52 (ג) דן בנשיאת מאסר בדרך של עבודות שירות. כלומר, תקופת עבודות השירות של הנאשם היא תקופה **מצטברת** לתקופת התנאי בת 3 שנים שגזר בית-המשפט בנסחו את העונש המותנה. אכן, אין מדובר בתקופה בה המאסר המותנה מושהה אלא תקופה מטצבר.

מסקנה זו מתיישבת גם עם תכלית מטרתו של התנאי, שהוא מתרה בנאשם שלא יבצע עבריינות נוספת גם בעת ביצוע עבודות השירות, כשהוא מחוץ לכותלי הכלא - התראה זו הינה מכוח קל חומר (ראו: פ"פ 7589/97 רחמים נגד מדינת ישראל, פ"ד נב (2) 651: ע"פ 7510/00 במונקלר נגד מדינת ישראל, פ"ד נו (4) 258).

על כן אני קובע שהמאסר המותנה בן 6 החודשים הינו מאסר מותנה בר הפעלה במקרנו.

ד. מסקנה:

עמדת המאשימה לענישה הינה להטיל על הנאשם 2 עונש של 14 חודשי מאסר בפועל בגין התיק הנוכחי, הפעלת המאסר המותנה בן 6 החודשים בחופף ובמצטבר, סה"כ ירצה 17 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, כאשר חודשיים יחפפו להפקעת עונש עבודות השירות שהופקע יחד עם ענישה נלווית.

עמדת הנאשם 2 לענישה היא כי יש להסתפק בתקופת מעצרו.

אני סבור כי עמדתה של המאשימה הייתה ראויה, אלמלא מכלול השיקולים המקלים דלעיל, **ובעיקר אי מיצוי הדין עם כלל המעורבים**, ולכן הם מובילים תיק זה למסקנה, כי הצטברו כאן נסיבות מקלות המחייבות שלא לדבוק ברף העליון של מתחם הענישה ומנגד בוודאי שאין להסתפק בתקופת מעצרו של נאשם 2, שהיא עמדה עונשית סלחנית מדי.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן 6 החודשים מת"פ 35886-07-18 שלום תל-אביב-יפו (במ/7) וזאת בחופף ובמצטבר לעונש המאסר בפועל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, ומהם תנוכה תקופת מעצרו מתאריך 30.9.20 - 8.11.20 והיא תחושב מיום 4.5.21 והלאה.

ד. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה שיש בה יסוד של אלימות, למעט איומים.

ה. קנס בסך 4,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.8.21 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ו. נוכח חלקו של המתלונן כמתואר בעובדות ואי מיצוי הדין עמו כמו איני גוזר פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"א, 20 יוני 2021, במעמד הצדדים.